

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 505-1928)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Kommunens Malerforretning

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Uddrag fra byrådsmødet den 10. januar 1929 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 505-1928)

Skrivelse fra Udvalget for Bygninger og Inventar angaaende Farvehandler Mar. Johansens Leverancer til Kommunen, der af den kommunale Maler var erklæret for ukonditions-mæssige.

Følgende Skrivelse forelaa:

"I Anledning af herved tilbage følgende Skrivelse fra Farvehandler Mar. Johansen skal man tillade sig at meddele:

Analysen af de under den fornødne Kontrol udtagne og til Steins Laboratorium i København og Quists Laboratorium i Aarhus indsendte Prøver af Malervarer fra Mar. Johansen udviser, at Prøverne er konditions-mæssige; herefter maa enhver Tvivl om, at Varerne ikke skulde være leverede i Overensstemmelse med de tastsatte Betingelser for Leverancen, absolut bortfalde.

Angaaende de af den kommunale Maler til Mar. Johansens Personale fremsatte ærekrænkende Udtalelser, da maa dette formentlig være saavel Udvalget som Byraadet uvedkommende, hvorfor man maa henvise dette Spørgsmaal til privat Søgsmaal.

Vedrørende Fordelingen af Materiale-Leverancen til Malerforretningen for Regnskabsaaaret 1928 - 29 er der af Udvalget vedtaget, at Leverancen af ikkebortliciterede Varer skal fordeles nogenlunde ligeligt mellem Juuls Eftf.

og Mar. Johansen. At denne Vedtagelse ikke er respekteret af den kommunale Maler, er man paa indeværende Tidspunkt klar over og skal herefter forsøge at bebringe Maleren Forstaaelsen af, at Vedtagelsen skal respekteres; i modsat Fald inaa man jo skride til andre Forholdsregler for at faa Vedtagelsen overholdt".

J. Perregaad gjorde Rede for Sagen. Mens Stadsarkitekten havde Sommerferie, havde den kommunale Maler meddelt, at Malervarerne fra Firmaet Mar. Johansen efter hans Opfattelse ikke var konditionsmæssige, og han vilde gerne lade foretage en Analyse. Taleren gik med dertil; men begik den Fejl, at Analysen blev taget af Prøver, der stod paa Christiansgades Skole, og af en Daase, som enhver kunde aabne. Prøven, som blev sendt til Quists Laboratorium, viste, at der var megen Urenhed i Malingen. Da Stadsarkitekten kom hjem, bad Taleren ham henvende sig til Mar. Johansen om Sagen, og denne blev meget indigneret over Beskyldningen og krævede, at der blev foretaget en ny Analyse. Der blev saa sendt 3 forseglede Daaser til Steins Laboratorium i København, og Analysen viste da, at Varen var, som den skulde være. Men derefter havde Maleren henvendt sig til Taleren og meddelt, at Daaserne skulde være ankommen til Stein den 23., medens der stod, at de var modtaget den 25., og han antydede da, at Mar. Johansen og Stadsarkitekten i Forening kunde have sendt 3 andre Daaser til Laboratoriet. Taleren fandt nu Sagen vanskelig og gik til Borgmesteren og bad ham paa Byraadets Vegne skrive til Steins Laboratorium, om de havde modtaget Daaser 2 Gange, og der blev svaret, al de havde kun modtaget een Sending, nemlig den 23. og ikke, som fejlagtig meddelt den 25. I Mellemtiden havde Maleren indsendt andre Prøver til Quist, som heller ikke var gode; men derefter blev der under Kontrol sendt andre Prøver af samme Vare til Quist, og da var de konditionsmæssige. Saa var det næppe muligt at komme videre i Sagen; men der vedblev at være Gnidning mellem Maleren og Farvehandleren, og nu havde denne indsendt en Klage over, at Maleren havde generet ham og fremsat forskellige Beskyldninger overfor hans Personale. Af den Grund havde Indstillingen faaet den foreliggende Form. Det var kritiseret, at Parterne blev henvist til privat Søgmaal; men Taleren havde brugt dette Udtryk for at betone, at Kommunen ikke kunde have Ansvar for Udtalelser, der fremsættes af en af dens Funktionærer.

J. Chr. Møller fandt det rigtigst helt at ophæve Stillirgen som kommunal Maler; den var vist ikke meget nødvendig.

Vald. Pedersen mente, at man maatte tiltræde Indstillingen, men Taleren var ked af Bemærkningen om privat Søgsmal, for det skulde man aldrig animere Folk til. Man kunde næppe undvære Malerforretningen, saa længe Kommunen havde de mange Ejendomme; det kunde ikke nægtes, at de var dyre at administrere, naar man sammenlignede dem med private, saa det var maaske klogest at forsøge at sælge dem, mens de var noget værd.

Borgmesteren fandt det efterhaanden vanskeligt at følge med, for den ene Dag arbejdede man for, at Samfundet skal overtage hele Produktionen, og her for lukkede Døre fik man at høre af en at sine egne, at man ikke forstod at administrere. Man burde alligevel beholde Ejendommene, og hvis man ikke evnede at administrere dem, maatte man opdrages dertil. Det vilde være en Faliterklæring at sælge Husene, men de lejedes vist for billigt ud.

Vald. Pedersen mente ikke, de af Borgmesteren nævnte Ting havde noget med hinanden at gøre.

H. P. Christensen foreslog at tage Sagen til Efterretning.

J. Perregaard oplyste, at Kommunen har 754 Lejligheder. Man maatte ikke sammenligne Ejendommene med dem, som Folk havde ejet før Krigen. Da det nuværende Udvalg kom til, var mange Lejligheder fuldstændig ødelagt, fordi der ikke var foretaget nogen som helst Reparation i flere Aar; derfor maatte det nu blive dyrt. Lejen var noget lavere end hos private, og Taleren havde foreslaaet den sat noget op, men det vandt ikke Tilslutning. Udvalget kunde sagtens administrere Ejendommene, blot man maatte have Fred og blev fri for andres Indblanding og Kritik.

M. C. Falk erindrede om, at Kommunen byggede Ejendommene paa Grund af Bolignøden og maatte i første Omgang tage alle de Lejere, som private ikke vilde have, og Loven forbød at sætte nogen Lejer ud. Ejendommene blev vist administreret fornuftigt og var efterhaanden bleven sat i god Stand, og de nuværende Lejere havde vist Forstaaelsen af, at Husene skal behandles ordentlig. Lejen var vist saaledes, at der ikke var Grund til at forhøje den. Taleren mente ikke, man kunde undvære den kommunale Malerforretning, idet den virkede som en Regulator overfor Malermestrene. Her var sket det, at en Funktionær har faaet den Opfattelse, at Varen ikke var konditionsmæssig, og saa kunde man ikke bebrejde ham, at han ønskede det undersøgt.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at Maleren ikke havde aftaget Varerne i Henhold til den Ordre, han har faaet af Udvalget; men Udvalget maatte sørge for, at han holder sig sine Ordre efterrettelig.

H. P. Salling meddelte, at der altid havde været Strid mellem den kommunale Maler og forskellige Firmaer, og da Forbruget var saa stort, havde man i Fjor besluttet at licitere det ud, og det som ikke kunde bortliciteres, skulde saa aftages nogenlunde ligeligt mellem de to Firmaer, der fik Leverancen. Men den kommunale Maler havde ikke rettet sig herefter, idet han ikke havde købt noget som helst hos det ene Firma. Det var en ganske mærkelig Sag m. H. t. Analyserne, for det viste sig, at hvergang Prøverne var udtaget under Kontrol, var der ikke noget i Vejen med Varen, men naar Maleren for egen Regning havde indsendt Prøver, var de ikke konditionsmæssige. Men efter hvad der forelaa, burde den kommunale Maler i hvert Fald have en Reprimande af Byraadet, saafremt man da ikke helt vilde opgive Malerforretningen, hvilket Taleren gerne gik med til.

Borgmesteren oplyste, at da den kommunale Maler blev ansat, laa Malermestrenes Prisliste 10 % højere end i København, og noget lignende kunde komme igen, hvis man ophævede Malerforretningen. Taleren vilde henstille at svare Mar. Johansen, at hans Skrivelse var behandlet i Byraadet, men at de af den kommunale Maler fremsatte Udtalelser maa være Byraadet uvedkommende. Dernæst maatte man tilskrive Kommunens Maler, at hvis han ønsker at beholde sin Stilling, maa han i Fremtiden respektere Udvalgets Beslutninger.

J. Perregaard var snart træt af at have med dette Udvalg at gøre. Der var en evig Strid mellem Maleren og Stadsarkitekten, som gensidig beskyldte hinanden for at have Fordel af at handle hos bestemte Firmaer; derfor foreslog Udvalget i Fjor at gaa til Licitation. Taleren havde forbudt Maleren at skrive Regninger for Svendeue, for det var et forkasteligt Forhold, naar han selv skal kontrollere dem. Man havde ogsaa forbudt Malerforretningen at give Tilbud; det var ganske ved Siden af, idet Kommunen selv stod bagved Tilbudet og maatte dække et eventuelt Underskud. Men Taleren havde ikke paa nogen Maade generet Kommunens Malerforretning.

Borgmesteren mente ikke, det kunde nytte at blive nervøs, fordi der opstod Vanskeligheder.

Det vedtoges at tiltræde Udvalgets Indstilling, dog med Undtagelse af sidste Sætning i 3. Stykke.

-Det tilkendes gives Maler Lorents Jensen, at han, hvis han ønsker at beholde sin Stilling, maa holde sig Udvalgets Ordre efterrettelig.

